

Χουρμουζάκη, 14, ΠΙ, 409
(εὐδ' 109α)

Kofwvus

1788-89

« Ἀπιδαντ' μαμαρίνι χιόν, τ' χυροτόνυσαν χιόν
τὰ ἀρχιδιάκονα, τὰ νιὰ καὶ κομίντνας, χωρὶς
δυναμιζοτοῦν καὶ οἱ χιόν, οἱ ὅσοις τοῖς ἔχον μετὰ
κεράτι τού, μετ' ὅ να' εἶχαν σκουά να' αὐτοκλεισ-
σαν ἄλλω, χιόν, ὅσους τοῖς εἶδεν χτέα. ἐν τοσαύτῃ ἀεὶ
σωεὶν κατ' ἐνοῦσαν εἰς τὰ σωεὶν μετ' ὅ δὴ τὰ εἶ-
μεντ, κατ' ἐνοῦσαν καὶ εἰς τὰ εὐχλαῖν - μετ' ἀγιοῦ ὃ, πρὶν
Γαωχανέν· ἔμινον, ἐνδοξότατον μετ' ὅ αὐτῶν,
(εὐτ' ὅ αὐτῶν)

προσχεζόμενος αὐτὸν παναγιώτατά του Μόχμη μετ' εὐ-
χόρας μετὰ ἑδουωμένης καὶ εὐδοξίας τῆς, πειρομένης οὖν
ἐν ἀνδραμνασίῳ οὐαρά τῶν χιῶν προβαλλόμενος, διό
καὶ δὴ τὸ στήριξεν ὁ κτετιχάνης· μετ' εὖαν ἰβαχτίαν
καὶ σὶ χιῶν αὐτὸν τὰ ἀποχὰν ἱερὰν ἰου.

